

עין משפט
גד מצוה

קו:

רבא אמר אפסוקי מיִלְתא לִית לָן בה. וא"ת דאמר רבא צפרק לולב הגזול (סוכה נח: ושם) לא לימא איניש צרוך הבא והדר צבס ה' רצ ספרא אמר אפסוקי מילתא היא ולית לן צה ויש לומר דקצלה מרב ספרא או שמא יש לחלק:

מודה רבא בלא אבה יבמי.

לא אבה כתיב צספרים מדויקים וכן מוכח במסורה לא אבה ג' דסמיכי לא אבה ה' השחיתך (דברים י') לא אבה יבמי (שם כה) ישראל לא אבה לי (תהלים פא) ויש שנים ריש פסוק צמשנה תורה ולא אבה סימון (דברים ג) ולא אבה ה' לשמוע אל צלעס (שם כג) ויש עוד פסוקים דלא שייכי לאותו מסורת ולא אבה נושא כליו דשאלו (שמואל א לא) וגם אל מלך מואב שלא ולא אבה דיפתח (שופטים יא):

עד דמטי להדי אפיה והדר אויא.

והא דלמר צהמולך (לעיל נט: ושם) ורקת קדמנא רוקא צבי דינא דמיתחזי על ארעא וצכל ספרים אימיה וכן צסנהדרין צירושלמי שמא למנאה מן המוצמר הוא דבעינן הכי.
[ועיי' לעיל נט: מוס' ד"ה דמתחזיא]:

הדרן עלך מצות חליצה

ימצוה הכי ואי אפיך לית לן בה תניא גמי הכי ^טבין שהקדים חליצה לרקיקה ובין שהקדים רקיקה לחליצה מה שעשה עשוי אמר אביי האי מאן דמקרי

גמי חליצה לא ליקרי לדידה לא לחודיה ואבה יבמי לחודיה דמשמע אבה יבמי אלא לא אבה יבמי ולא ליקרי לדידיה לא לחודיה חפצתי לחודיה דמשמע חפצתי לקחתה אלא לא חפצתי לקחתה רבא אמר ^ה(א) אפסוקי מילתא היא ^זואפסוקי מילתא לית לן בה רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקמצטער ומקרי לה לא אבה יבמי אמר ליה לא סבר ליה מר להא דרבא אמר ליה ^חמודה רבא בלא אבה יבמי ^א[א] אמר אביי האי מאן דכתב גיטא דחליצתא ליכתוב הכי אקרינוה לדידה מן מאן יבמי עד אבה יבמי ואקרינוהו לדידיה מן לא עד לקחתה ואקרינוה לדידה מן ככה ועד חלוץ הנעל מר זוטרא משרטט ובתיב לכולא פרשה מתקוף לה ^במר בר אידי והא לא גיתן ליכתב ^בוהלכתא כוותיה דמר זוטרא אמר אביי רקקה וקלטתו הרוח לא עשתה ולא כלום מאי טעמא וירקה בפניו בעינן הלכך הוא ארוך והיא גוצה קלטתהו הרוח איכא בפניו היא ארוכה והוא גויץ בעינן עד דמטי להדי אפיה והדר אויל אמר רבא ^באכלה תומא ורקתה אכלה גרגישתא ורקתה לא עשתה ולא כלום מאי טעמא וירקה מעצמה בעינן וליכא ^גואמר

רבא צריכי דייני למויחזי רוקא כי נפיק מפומא דיבמה דכתיב לעיני הזקנים וירקה: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל מצוה בדיינין ולא בתלמידים: תניא ^אא"ר יהודה ^בפעם אחת היינו יושבים לפני רבי טרפון ובאתה יבמה לחלוץ ואמר לנו ענו כולכם חלוץ הנעל חלוץ הנעל:

הדרן עלך מצות חליצה

אומרין לו כןך אלל שמותך ולא תכניס קטטה לתוך ציתך (סנהדרין סט:). והיא אומרת. מתלה מאן

יצמי והוא אומר לה לא חפצתי ואחר כך מוליגת ואחר כך רוקקת ואחר כך קוראה ככה יעשה (שם). רוק הנראה לדיינים. (סוכה לט:). הדרן עלך מצות חליצה

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות

מתני' **עלה ההוגג** לו. כןך אלל שמותך ואל תכניס קטטה לתוך ציתך: **צלשון הקדש היו אומרים**. במסכת סוטה (דף נב.) נפקא לן מקראי צפ' אלו נאמרין: **צפר עיטס**. בתלמידים היושבים שם לפני רבן צשעת החליצה: **גב' קורא**. מאן יצמי (דברים כה): וקורא. לא חפצתי לקחתה (שם):

חוללס ורוקקס וקורא. ככה יעשה לאיש (שם): **דמקרי גט חליס**. המקרא את האשה צשעת חליצתה:

מודה רבא בלא אבה יבמי. דבעינן שלא יפסיק דאי מפסיק משמע דהאי לא ארישא קאי דלמרה מאן יצמי להקים לאחיו שם צישראל לא כלומר לא מאן אלא אבה יצמי אבל בלא חפצתי לקחתה שהיא פתיחת קריאתו ליכא למימר הכי לא לעיל קאי ואי מפסיק לית לן צה: **ממאן עד יצמי**. ומפני שהגט אינו משורטט לא צבי למיכתב כוליה פסוק דקי"ל (גיטין דף י:) אין כותבין ד' תיבות בלא שרטוט: **משרטט**. גט חליס וכתב לכולא פרשתא אקרינוה לדידה מאן יצמי וגו' וכן כולם וקיימא לן שלש תיבות של מקרא כותבין בלא שרטוט ד' אין כותבין צפ' קמא דגיטין (דף י:). והא לא נסנו **ליכסב**. פרשה צפני עצמה במסכת גיטין צפרק הניזקין (דף ס.) דקתני אין כותבין מגילה למינוק להתלמד צה: **והלכסא כמר זוטרא**. דכותבין דלא דמי לכומצ מגילה למינוק להתלמד צה דהתם אדעתא דפרשתא כתיב ליה דמיהוי כמגילה קטנה וקיס לן (שם) תורה חתומה ניתנה אבל האי ספירת צדים הוא ולאז צקדושתיה הוא הלכך הלכתא כמר זוטרא דצמקוס מצוה שרי: וקלטסו הרוח. לרוק והעבירו שלא צא לפני היצס: **איכא צפניו**. כיון שיצא מפיה היה צפניו: **להדי אפיס**. לנגד פניו שיראהו למוול פניו קודם שיקלטסו הרוח: **סומא**. שומים: **גרגישתא**. ארויל"א. צמעצה האלדמה (מלכס א ז) מתרגמינן צגרגישתא דלרעא:

הדרן עלך מצות חליצה

הדרן עלך מצות חליצה שמו בישראל בית חלוץ הנעל מצוה בדיינין ולא בתלמידים: תניא ^אא"ר יהודה ^בפעם אחת היינו יושבים לפני רבי טרפון ובאתה יבמה לחלוץ ואמר לנו ענו כולכם חלוץ הנעל חלוץ הנעל:

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין מט:; (ב) שם ולעיל קה:; (ג) סוכה נט:; (ד) גירסת הערוך ע"ש; (ה) סק אסוקי וכו' וכן מוספות בסוכה נח: ד"ה אמר רבא וכו' העתיקו סוגיא דהכא אסוקי מילתא לית לן צה וכן נכון להיות; (ו) לעיל קא:; (ז) [מוס' פי"ב], (ז) לעיל קא: קדושין י"ה.

תורה אור השלם

- ↑ ונקרא לו זקני עירו ודבריו אליו וצמד וגמר לא יפצתי לקחתה: דברים כה ח
- ↑ ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: דברים כה ז
- ↑ ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחליצה נעלז מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: דברים כה ט
- ↑ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ ודקצל: דברים כה י

גליון הש"ס

גמ' מתקוף לה מר בר רב אריי. גירסת הרי"ף והרא"ש מר בר רב אשי:

הגהות הב"ח

(א) גמ' רבא אמר (אסוקי מילתא וכו' לית לן צה) תא"מ וי"צ גירס' אלפסי ואשריי אסוקי מילתא היא ואסוקי מילתא לית לן צה:

הגהות הגר"א

[א] גמ' בלא אבה יצמי. י"צ וכו' וירא דלמר ר"ז כל הלאז לבילה כו'. כ"ה גירסת רי"ף ורמב"ם (ועיי' רא"ש ורשב"א וי"א):

מוסף רש"י

עצה ההוגגת לו. שאס היה הוא וקן והיא ילדה. הוא ילד והיא זקונה.

מתלה מאן יצמי והוא אומר לה לא חפצתי ואחר כך רוקקת ואחר כך קוראה ככה יעשה (שם). רוק הנראה לדיינים.